

Serpilsin Dağlara

– kadriye xoda · 19 Mayıs 2011

SERPİLSİN DAĞLARA

Uzun bacakları özgürlüğü temsil ediyordu.
Söylediği şarkılar gibi yıldızlar üzerinde raks ediyordu
Arada bir ışıklar yanıp sönüyordu.
Bir tebessüm olurdu yüzünde.
Herkesi kucakladı, şimşek çakardı gözlerinde,
İnsanın içini acıtacak kadar yüklü derin siyah gözleri vardı.
Kimi zaman yumuşak ve bazen de şahin olurdu.
Dağların ruhunun aynası olurdu.
Sahra çölleri kadar sıcak ve ana kucağı kadar yakındı
Uzanan elleri tutuverecekti,
Çekip çıkartıverecekti.
Ama kokuşmuş kalabalık içinde tutsak olmuştu.
Şimşek çakan gözleri,
Çocuksu gülüşünde baharın renkleri vardı.
Uzun boyluydu, ya da biz öyle görürdük.
Yüreği bizi kendine çekerdi,
O bizim gözümüzde umuttu,
Dağlarda yürürken,
Bakışlarıyla çiçeklere göz kırpardı.
Bir anda!
Çiçekler gülen yüzlü çocuklara dönüşürdü
Şarkılar dinlemek isterdi,
Duygulu hayallere dalardı,
Parmakları bir yavrucağın yanağına dokunurdu,
Hayat mana kazanırdı.
Yaşanmamış kentlerin birinde yalnızlığa sürgün ve
Bir papatya yeniden can bulurdu,
Bir anda sarmalardı o papatyayı ruhunun dinginliğine
Haykırışı hırçın şarkılarında,
Anlatmaya çalışırdı yüreği.
Yabancı güçlere karşı kalbindeki haykırış
“dur” demeye çalışmıştı.
Barış olsun istemişti.

Günahkâr güçlere karşı olmuştu,
Üç kuruş etmeyenlere göğsünü siper etmişti...
Ama zaman avucunun içinden
Kayıp giden sabun köpüğü gibi akıp gitmişti.
Binlerce çiçek küllerini toprağa savurmuştu
Ve yeniden yeşersin diye...

Kadiriye YAPICI